

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33

OSL- 20 /2008

O r z e c z e n i e

W dniu lutego 2015r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodnicząca

Członkowie

.....

Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej

.....

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek.

synowi, ur., w

nr prawa wykonywania zawodu

obwinionego o to, że:

jako lekarz psychiatra w okresie od do pełniąc funkcję prezesa, a następnie funkcję publiczną dyrektora Oddziału Psychiatrycznego w zamian za przyjęcie korzyści materialnej poświadczył nieprawdę w dokumentacji psychiatrycznej,, a mianowicie wpisywał rozpoznania choroby psychicznej, podczas gdy wyżej wymienieni nigdy nie chorowali na zaburzenia czynności psychicznych oraz fikcyjne pobyty w szpitalu, mając świadomość, że tym samym pomagają im uniknąć odpowiedzialności karnej. Stanowi to naruszenie Kodeksu Etyki Lekarskiej, art. 41 i 68, Ustawy z dnia 19.08.1994r. o ochronie zdrowia psychicznego, art. 11 i 22 ust. 1 i ustawy z dnia 5.12.1996r. o zawodzie lekarza, art. 41 ust. 1

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o izbach lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

I Uznał Obwinionego winnym zarzucanych mu czynów i ukarał kartą nagany.

II Kosztami postępowania postanowił obciążyć ukaranego lekarza

Członkowie

.....

.....

Przewodnicząca

.....

UZASADNIENIE:

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej w Gdańsku (zwany w dalszej części uzasadnienia Rzecznikiem) w dniu wszczął postępowanie wyjaśniające na skutek zawiadomienia Prokuratury Rejonowej z dniao prowadzonym postępowaniu karnym w sprawie przeciwko lekarzowi

dowód: *postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego*

W związku z toczącym się w przedmiotowej sprawie postępowaniem karnym, Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku postanowieniem z dnia postanowił zawiesić postępowanie wyjaśniające Rzecznika do czasu ustąpienia przyczyn uniemożliwiających jej rozpoznanie tj. możliwości uzyskania materiału dowodowego i możliwości przesłuchania lekarza

dowód: *postanowienie o zawieszeniu postępowania wyjaśniającego*

Rzecznik pismem z dnia zwrócił się do Sądu Rejonowego w Wydział Karny z prośbą o udostępnienie kserokopii akt sprawy w celu umożliwienia dalszego prowadzenia postępowania wyjaśniającego w sprawie. W odpowiedzi przesłano do akt sprawy niniejszej odpis protokołu przesłuchania w charakterze podejrzanego (z Prokuratury Rejonowej), odpis protokołu przesłuchania podejrzanego z Komendy Wojewódzkiej Policji w, odpis uzupełniających wyjaśnień lek. oraz odpis protokołu z konfrontacji.

dowód: *pismo Rzecznika, dokumentacja sprawy karnej - odpisy protokołów przesłuchania podejrzanego, odpis protokołu z konfrontacji*

Następnie Rzecznik Rzecznik wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów (zwanemu w dalszej części uzasadnienia Obwinionym)

o to, że jako lekarz psychiatra w okresie od do pełniąc funkcję prezesa w, a następnie funkcję publiczną dyrektora Oddziału Psychiatrycznego w w zamian za przyjęcie korzyści materialnej poświadczyl nieprawdę w dokumentacji psychiatrycznej, i, a mianowicie wpisywał rozpoznania choroby psychicznej, podczas gdy ww. nigdy nie chorowali na zaburzenia czynności psychicznych oraz fikcyjne pobyty w szpitalu, mając świadomość, że tym samym pomaga im uniknąć odpowiedzialności karnej.

W ocenie Rzecznika stanowiło to naruszenie art. 41 i art. 68 Kodeksu Etyki Lekarskiej oraz art. 11 i art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 19.08.1994r. o ochronie zdrowia psychicznego oraz art./ 41 ust 1 ustawy z dnia 05.12.1996r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty.

dowód: *postanowienie o postawieniu zarzutów*

Rzecznik w dniu postanowił zamknąć postępowanie wyjaśniające i w dniu skierował do tut. Sądu wnioski o ukaranie lekarza

dowód: *postanowienie o zamknięciu postępowania wyjaśniającego,
wniosek o ukaranie*

Okręgowy Sąd Lekarski ustalił, co następuje:

Obwiniony lek. od do pełnił funkcję prezesa zarządu w Spółcew Następnie „na bazie” tej Spółki funkcjonował w, gdzie Obwiniony lekarz pełnił funkcję dyrektora placówki, zaś lek. pełniła funkcję ordynatora oddziału psychiatrycznego.

okoliczność bezsporna

W okresie od do przebywał 5 razy na Oddziale Psychiatrycznym w, gdzie

lek. była ordynatorem, zaś Obwiniony lek. potwierdzał pobyty ww. pacjenta w dokumentacji medycznej. Obwiniony godził się na przyjęcie ww. pacjenta zastrzegając obowiązek zapłaty przez niego za każdy dzień pobytu na oddziale. W rezultacie ww. pacjent przebywał na ww. oddziale i każdorazowo miał wpisane do historii choroby fikcyjne rozpoznanie, że cierpi na schizofrenię paranoidalną, klaustrofobię, zespół paranoidalny. Obwiniony od początku wiedział, że miał problemy z organami ścigania, zaś później od lek. dowiedział się, że pacjent jedynie symuluje objawy chorób psychicznych. Obwiniony osobiście wystawił wypis pacjenta z oddziału, po tym jak nie zgłosił się on w terminie po przepustce. Podpisywał także in blanco przepustki w szpitalu oraz wystawiane przez sekretarkę faktury za pobyty na oddziale, chociaż nie zostały one wykazane w dokumentach księgowych zakładu. Obwiniony ponadto przyjął pieniądze od w kwocie ok. 2000 zł.

..... wykorzystał uzyskane w powyższy sposób dokumenty z przebiegu rzekomego leczenia w toczących się przeciwko niemu postępowaniach karnych w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej, m.in. przed Sądem Okręgowym w w sprawie unikając czasowo odpowiedzialności karnej. Na podstawie tak uzyskanej dokumentacji były tworzone opinie sądowno-psychiatryczne do innych spraw.

dowód: wyjaśnienia Obwinionego, protokół z konfrontacji,
uzasadnienie wyroku w sprawie sygn. akt

Nadto Obwiniony lekarz w okresie od do działając wspólnie i w porozumieniu z lek. otrzymywali korzyści majątkowe w postaci pieniędzy, usługi polegającej na przewiezieniu i magazynowaniu wyposażenia o wartości ok. 1000 zł, kompletu wypoczynkowego i krzeseł o wartości nie mniejszej niż 1400 zł w zamian za fikcyjne pobyty innego pacjenta - na oddziale psychiatrycznym w w i poświadczenie nieprawdy w jego dokumentacji medycznej oraz nieprawdziwe rozpoznanie, m.in. zaburzenia afektywne dwubiegunowe, epizod hipomanii, izolowana postać fobii pod postacią klaustrofobii, epizod depresji ciężkiej. W rzeczywistości przebywał tylko raz na oddziale psychiatrycznym w i nie cierpiał na wyżej wymienione zaburzenia psychiczne. dzięki tak stworzonej dokumentacji z oddziału psychiatrycznego unikał odpowiedzialności prawnej

podczas, gdy toczyła się przeciwko niemu sprawa prowadzona w Prokuraturze Apelacyjnej w

dowód: wyjaśnienia Obwinionego, protokół z konfrontacji,
uzasadnienie wyroku w sprawie sygn. akt

..... był pacjentem w ww. placówce prowadzonej przez Obwinionego lek. Jego pobyt w szpitalu na oddziale w w całości nadzorowany przez lek. był związany z jego faktyczną chorobą, o czym świadczy dokumentacja medyczna z innych pobytów w szpitalach .

dowód: wyjaśnienia Obwinionego, protokół z konfrontacji,
uzasadnienie wyroku w sprawie sygn. akt

Wyrokiem z dniaSąd Rejonowy w w sprawie sygn. akt uznał Obwinionego lek. winnym tego, że przyjął korzyść majątkową od i w zamian poświadczył nieprawdę w jego dokumentacji psychiatrycznej (pkt. II wyroku) oraz tego, że przyjął korzyść majątkową od i w zamian poświadczył nieprawdę w jego dokumentacji psychiatrycznej (pkt. IV wyroku). Sąd powszechny natomiast uniewinnił Obwinionego od tożsamyh zarzutów dot. (pkt. I wyroku). Wyrokiem z dnia Sąd Okręgowy ww sprawie sygn.. akt powyższy wyrok utrzymał w mocy.

dowód: odpis wyroku w sprawie sygn. akt,
odpis wyroku SO w w sprawie

Okręgowy Sąd Lekarski zważył, co następuje:

Okręgowy Sąd Lekarski na podstawie zgromadzonego w toku postępowania wyjaśniającego materiału dowodowego, ujawnionego na rozprawie uznał lekarza winnym stawianych mu we wniosku o ukaranie zarzutów w zakresie

działań podejmowanych wobec pacjentów i, zaś uwolnił od zarzutu w zakresie

W pierwszym rzędzie wskazać trzeba, że istotne okoliczności faktyczne sprawy były poza jakimkolwiek sporem. Przedłożone do akt dokumenty, w szczególności nadesłana do akt niniejszych dokumentacja sporządzona w toku postępowania karnego przez organy ścigania (odpisy protokołów i konfrontacji, akt oskarżenia) jak również odpisy orzeczeń Sądu Rejonowego wraz z uzasadnieniem oraz odpis orzeczenia Sądu Okręgowego nie budziły wątpliwości co do swojej wiarygodności. Nadto Obwiniony sam częściowo przyznał istotne okoliczności w swoich wyjaśnieniach. W aktach sprawy brak jest nadto innych dowodów bądź informacji, które podważałyby powyższe ustalenia. W tym stanie rzeczy należało dać im wiarę w całości.

Odnosnie zarzutu poświadczenia nieprawdy w dokumentacji pacjenta, Sąd uznał go w całości jako pozbawiony podstaw. W tym zakresie Sąd oparł się na dokumentacji i ustaleniach Sądu Rejonowego w zawartych w uzasadnieniu prawomocnego wyroku z dnia w sprawie sygn. akt (wyrokiem z dnia Sąd Okręgowy w w sprawie sygn., akt powyższy wyrok utrzymał w mocy).

Sąd nie miał wątpliwości co do poświadczania nieprawdy przez Obwinionego w dokumentacji medycznej, a także przyjęcia korzyści majątkowych w zamian za fikcyjne pobyty jego na oddziale psychiatrycznym. Sąd oparł w tym zakresie swoje ustalenia na podstawie zeznań, a także częściowo na podstawie wyjaśnień Obwinionego.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom Obwinionego w kwestii dotyczącej lekarza prowadzącego tj., która zajmowała się przyjęciem na oddział i prowadzeniem jego fikcyjnej dokumentacji, lecz nie dał wiary co do całkowitej niewiedzy co do pobytów na oddziale, a także jego rzeczywistego stanu zdrowia. W ocenie Sądu nie budzi wątpliwości to, że Obwiniony dowiedział się od lek., że ma problemy z wymiarem sprawiedliwości, a jego pobyty i fikcyjna choroba wynikają z woli uniknięcia odpowiedzialności karnej. Obwiniony miał świadomość, że lek. działała niezgodnie z przepisami i nie podjął w tym zakresie żadnych działań, aby zapobiec procederowi fikcyjnych przyjęć na oddział psychiatryczny ww

Z drugiej strony Sąd nie miał podstaw kwestionować, że pieniądze pożyczone w kwocie 20.000 zł, zwrócił za pośrednictwem lek. panu

..... Obwiniony spotykał się bowiem z panem oraz z lek. dwukrotnie prywatnie w na obiedzie i dwukrotnie w jego firmie odnośnie zakupu samochodów w czasie trwania rzekomej choroby pacjenta. Nie wyklucza tego, że Obwiniony pożyczył pieniądze od, gdy ten przebywał na oddziale psychiatrycznym w

Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom Obwinionego odnośnie rzekomej jego niewiedzy co do fikcyjnych pobytów na oddziale oraz jego rzekomej choroby. Obwiniony osobiście znał bowiem pana, musiał zatem wiedzieć, że jest on osobą zdrową. Obwiniony musiał także wiedzieć o jego problemach z wymiarem sprawiedliwości. Nie jest możliwe zdaniem Sądu w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, ale także przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego, aby hospitalizacja odbywała się bez wiedzy Obwinionego jako dyrektora placówki.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe przez Sąd doprowadziło do przekonania o winie Obwinionego lekarza. Należy uznać, że w czasie swego czynu nie dał posłuchu ww. normom prawa i Kodeksu Etyki Lekarskiej, chociaż można było od niego jako doświadczonego lekarza i osoby zarządzającej placówką ochrony zdrowia wymagać takiego podporządkowania się. Pozwala to w okolicznościach niniejszej sprawy na stwierdzenie, że Obwiniony z pewnością wiedział, że jego działanie - oczywiście sprzeczne z zasadami etyki zawodowej i przepisami prawa - jest wysoce naganne. Brak w aktach jakiegokolwiek dowodu, który pozwalałby na przyjęcie, że momencie popełnienia zarzucanych mu czynów miał zniesioną czy też ograniczoną możliwość oceny swojego działania.

Sąd wskazuje także, że powyższe czyny nie uległy przedawnieniu. Art. 64 ust. 4 ustawy o izbach lekarskich przesądza o tym, że nastąpiło tzw. wydłużenie karalności przewinienia zawodowego, które następuje nie wcześniej niż ustanie karalności tego przestępstwa. Przedawnienie nie następuje bowiem po upływie 5 lat od daty przewinienia, gdy przewinienie zawodowe stanowi jednocześnie przestępstwo. W niniejszym przypadku w zakresie czynów dot.i zostało prawomocnie przesądzone przez sądy powszechne popełnienie przestępstwa z art. 228 § 3 w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zb. z art. 239 § 1 k.k. przez lek. W tym kontekście czyny objęte postanowieniem o przedstawieniu zarzutów w zakresie czynów dot. inie uległy przedawnieniu.

Sąd postanowił wymierzyć Obwinionemu karę nagany. Sąd wziął pod uwagę to, że Obwiniony lekarz za swoje czyny został już ukarany przez Sąd Rejonowy w W toku sprawy Obwiniony przyznał się, że choć wiedział o naruszeniach

prawa podczas wykonywania zawodu lekarza na terenie placówki którą nadzorował, w żaden sposób nie zaprzestał tych procederów, złożył oświadczenie, że bardzo żałuje oraz że nauczony przykrymi konsekwencjami uważniej dokonuje doboru współpracowników. Obwiniony zrozumiał zatem karygodność swojego postępowania. Sąd uznał, że ta właśnie kara będzie adekwatna do stopnia winy lekarza i naruszenia przez niego zasad etyki zawodowej. Istnieją bowiem przesłanki, aby przypuszczać, że obwiniony powstrzyma się w przyszłości od działań sprzecznych nie tylko z normami prawa karnego, ale że będzie stosował normy zawarte w Kodeksie Etyki Lekarskiej. Orzeczenie surowszej kary przewidzianej w postępowaniu z zakresu odpowiedzialności zawodowej, np. zawieszenia bądź pozbawienia prawa wykonywania zawodu byłoby zbyt surowe.

Odnośnie kosztów postępowania wskazać należy, że w razie wydania orzeczenia o ukaraniu, Sąd obciąża Ukaranego lekarza kosztami postępowania i takiej też treści orzeczenie wydał Sąd.